

Telegraful Român

Organul oficial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și SIBIU și al Episcopilor CLUJ și ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 500 Autorități și străinătate Lei 1000. De sprijin Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se inapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 12 Lei pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

50 de ani

„Glasul Bisericii“, Revista oficială a Sfinței Arhiepiscopii a Bucureștilor și a Sfințelor Episcopii a Buzăului și Dunării de jos, Nr. 1—3 a. c. ne aduce vestea împlinirii a 50 de ani de viață a I. P. S. Patriarh Justinian. La prăznuirea acestei cincizecimi a Întâi Stătătorului și Cărmuitorului Bisericii Ortodoxe Române se asociază și Ardealul ortodox, care sub păstoria I. P. S. Sale și-a sărbătorit marele deziderat al poporului credincios: unificarea bisericească.

Prea Fericitul Patriarh Justinian s'a născut la 22 Februarie 1901 în Cernegheșii Vâlcei, după tată fiu de țaran, iar după mamă din spiță de preoți luptători pentru drepturile poporului. Absolvind seminarul din R.-Vâlcea în 1923 este numit învățător, peste un an (1924) preot în Băbeni-Vâlcea. În 1927 ia licența în Teologie la Facultatea de Teologie din București. Calitățile deosebite ce erau active în tânărul preot, atrag atenția P. S. Vartolomeu, care în 1932 îl numește director al Seminarului și preot al catedralei din R.-Vâlcea, mai târziu preot la biserica Sf. Gheorghe. În centrul episcopal desfășoară o activitate multilaterală, care îl impune ca pe un fruntaș al clerului nostru. El împletește activitatea bisericească cu activitatea culturală și economică, activitatea predicatorială cu cea publicistică, manifestând un spirit practic deosebit de dotat.

Cunoscându-i activitatea excepțională, răposatul Mitropolit Irineu al Moldovei, l-a chemat în postul de Arhieru-Vicar al Mitropoliei Iașilor, socotindu-l a fi „singurul om... capabil să facă față situației în care se găsește Sf. Mitropolie a Moldovei“ (1945). Așteptările au fost întrecute: Mitropolia este reorganizată și rănile războiului vindecate, atenția îndreptându-se îndeosebi asupra asistenței sociale. Activitatea aceasta rodnică o continuă și când după încetarea din viață a mitropolitului Irineu, P. S. Justinian este ales cu mare entuziasm Mitropolit al Moldovei (1947). Dar nu rămâne mult la Iași, că în primăvara anului 1848 este ales și instalat Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, fiind cu adevărat un om nou pentru vremuri noi.

După aproape 3 ani de Patriarhat vedem roadele bogate ale unui spirit dinamic și creator, care știe să călăuzească Biserica în conformitate cu nevoile vremii și să transforme în realități vii atâtea imperative ale vieții bisericești.

Astfel se pornește opera de reorganizare a Bisericii Ortodoxe-Române, care-și

găsește întrupare în noul Statut de organizare, explicitat în Regulamentele respective. Institutele Teologice trec sub conducerea Bisericii și pregătesc clerul de mâine în spiritul tradiției ortodoxe, îmbinând trăirea duhovnicească cu cartea și învățătura creștină cu noile realități sociale. Pentru încadrarea preoțimii în noul ritm de viață bisericească și socială s'au înființat Cursurile de Îndrumare, revistele teologice și conferințele protopopești lunare. În mănăstiri se introduce viața cenobitică, înființându-se peste tot cooperative de muncă. Trei seminarii teologice pregătesc pe monahii viitorului. Activitatea Bisericii primește un caracter mai realist, mai practic. Se pune accentul pe îmbisericirea credincioșilor și pe aspectul social al creștinismului. Învățăturile sociale ale Sfinților Părinți devin forțe vii în viața de acum a credincioșilor.

Pentru Biserica ortodoxă din Ardeal epocala realizare a păstoririi patriarhicești a I. P. S. Justinian este reîntregirea bisericească, prin care frații rupți prin silnicie și viclenia amăgirii dela sânul Bisericii mame s'au întors — după 250 de ani dela desbinare — acasă. Chemarea pe care a făcut-o I. P. S. Sa la instalare (6 Iunie 1948) a avut un larg răsunet în sufletul preoților și credincioșilor greco-catolici, care au rupt zăgăzurile artificiale ce-i despărțeau de frații lor ortodocși și au reînchegat frontul unitar al ortodoxiei românești. Dragostea părintească și neobosita râvnă a Prea Fericitului Patriarh Justinian în realizarea și consolidarea unificării, vor rămâne pe veci înscrise în cartea istoriei și în inimile credincioșilor din Ardeal.

Toată această înviorare a vieții bisericești a fost posibilă prin relații de armonie și colaborare cu Statul, care a oferit Bisericii Ortodoxe Române posibilitatea să-și desfășoare viața religioasă-morală în deplină libertate. Biserica la rândul ei a fost loială față de Stat, contribuind la marile reforme sociale ce s'au împlinit. În special relevăm contribuția Bisericii în lupta pentru pace, această luptă fiind una din misiunile Bisericii pe pământ.

În relațiile cu celelalte culte s'a dezvoltat un spirit frățesc, de colaborare pașnică. Astfel au fost posibile mai multe consfătuiri, în care cultele din R. P. R. au luat atitudine comună față de realitățile vremii, în special în lupta pentru pace.

Vitalitatea aceasta a Bisericii noastre i-a ridicat prestigiul și peste hotare. Relații

(Continuare din pag. 2-a)

Pentru Pace¹

Indepărtând războiul viața oamenilor este ferită de cea mai cumplită primejdie. La îndepărtarea războiului nu se poate ajunge, decât păstrând cu orice preț Pacea, acest dar mare lăsat nouă de Mântuitorul Hristos, în ajunul morții Sale, când și-a luat rămas bun dela ucenicii Săi. „Pace vă las vouă, pacea Mea dau vouă“.

Mai sunt astăzi în lume unii — puțini la număr, spre mângâierea noastră — care voiesc să turbure pacea și liniștea sutelor de milioane de locuitori ai pământului, să le calce în picioare viața și libertatea, date lor de Dumnezeu.

Dar împotriva lor se ridică hotărârea celor mulți, celor nenumărați de mulți, care iubesc viața, care voiesc s'o trăiască liniștit, în pace, spre a se bucura de toate bunurile vieții îngăduite de Dumnezeu omului să le dobândească, prin muncă și prin bună înțelegere cu semenii săi. Acestia voiesc să-și păstreze viața și s'o continue prin copiii lor. Ei sunt recunoscători lui Dumnezeu, care le-a dat-o. Ei vor să prăznuiască Învierea Domnului în pace și să nu facă decât faptele cele bune ale păcii, laudând pe Mântuitorul cu cântarea ce se aude în aceste zile sfinte: „Cela ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un Atotputernic“ (Laudele Paștilor).

Acestora vă indemn, iubii mei, să vă alăturați și voi, iubind și prețuind viața, păstrând și apărând pacea.

Zilele trecute ați avut prilej să vă uniți cu cei ce voiesc să păstreze pacea, semnând Chemarea ce s'a făcut în toată lumea, pentru încheierea unui Pact al Păcii între popoare.

Acum cu cugetele împăcate și încrezătoare în biruința vieții și a păcii străduiți-vă din toate puterile să împliniți îndatoririle voastre de buni cetățeni ai Patriei noastre scumpe, pentru ca planurile întocmite de conducătorii ei — în vederea unei vieți mai bune și mai îmbelșugate, să-și atingă scopul lor înalt.

Nu fiți nepăsători față de chemările, pe care păstorii voștri sufletești — preoții — vi le fac, pentru a vă dovedi dragostea și prețuirea voastră față de Casa Domnului, ajutând cu obolul vostru toate nevoile ce are. Cercetând-o cu sete sufletească, pentru a vă adăpa la învățăturile nepleritoare ale credinței noastre strămoșești, ostentiți-vă să le păstrați în minte, prin cântare și deasă ascultare.

Făcând așa, cu adevărat veți gusta toată frumusețea praznicului dător de viață și de lumină al Învierii Domnului, veți dovedi că în adevăr iubiți viața voastră și voiți să o trăiți în pace și în liniște, muncind după puterile voastre pentru nevoile vieții și căutând să întăriți în tot chipul legătura păcii și a dragostei între toți fiii Patriei noastre, ca și între toate popoarele pământului, prin rugăciuni „pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea Sfințelor lui Dumnezeu Bisericii și pentru unirea tuturor“.

¹ Fragment din Paștorala I. P. S. Patriarh Justinian.

Pelerinagiul dela Mănăstirea Brâncoveanu, Sâmbăta de sus

Mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus își cucerește neîncetat închinătorii și prin așezarea ei minunată, la poalele munților înalți, adumbriți de zidul pădurii de fag și înconjurată din toate părțile de curgerea vioaie a pâraielor cristaline, care prin șopotul lor înveselesc inimile.

Făptura dalbă a bisericii mănăstirești, apare în mijlocul luncii inverzite, întocmai ca făptura gingașă a unui crin într'un zăvoi înflorit: pe un picior de plai, pe-o gură de rai, cum grăiește poezia poporului.

Mulțimea țăranilor în haină de sărbătoare, mai ales tinerele fete în costumele lor țărănești înflorite, par în jurul mănăstirii ca niște albine zorite în jurul coșniței.

Ziua de Isvorul Tămăduirii, s'a nimerit în acest an târziu, pe data de 4 Mai, astfel încât toată firea împrejmuitoare strălucea de-o orbitoare înflorire și frumusețe. Totul era o biserică măreață: dela lunca inverzită ca navă, la munții cu piscurile mai presus de orice turnuri și până la albastrul cerului, care alcătuia cupola de azur a acestei biserici neîntrecute a naturii.

În fața acestor frumuseți naturale, inima omenească se simțea copleșită, încât în plină admirație rămânea mută și fără de glas. Doar cuvintele psalmistului se ridicau din conștiință și împreună cu el mărturisea și ea: „Cât de minunate-s lucrurile Tale, Doamne, toate într'u înțelepciune le-ai făcut“ (Psalm 66, 3).

Închinători au venit mulți, mai ales din țara Făgărașului, dar au fost de față și pelerini din Regiunea Stalin, de pe Târnave și din Raioanele Sibiu și Sebeș. Sf. Liturghie a fost săvârșită de un sobor de 24 de preoți și doi diaconi, în frunte cu I. P. S. nostru Mitropolit *Nicolae* dela Sibiu, care este nelipsit dela praznicile mari și mici ale mănăstirii dela Sâmbăta de sus.

Slujba religioasă s'a săvârșit la altarul din mijlocul pădurii, la adăpostul fagilor, care se înalță acolo ca niște făclii uriașe. Timp de trei ore, într'o reculegere a cugetului, închinătorii au ascultat Sf. Liturghie și la sfârșit cuvântul de învățătură al I. P. S. Mitropolit *Nicolae* și al altor 5 preoți.

Ceata slujitorilor și a închinătorilor, s'a împărțit apoi în două: O parte au rămas la altar și au făcut sf. Maslu pentru bolnavii prezenți cu familiile lor, iar altă parte în frunte cu I. P. S. Sa au trecut, deși începuse ploaia, la fântâna Isvorului, unde s'a slujit sfințirea apei.

Chiar I. P. S. Sa a stropit apoi mulțimea credincioșilor cu apă sfințită.

În încheierea acestei dări de seamă, prezentăm câteva spicuri din cuvântările rostite:

I. P. S. Mitropolit *Nicolae* a adus înaintea mulțimii pelerinilor solia cea mare a înnoirii vieții prin Duhul de renaștere duhovnicească pe care l-a adus în lume Domnul Iisus Hristos: „Lăpădați pe omul cel vechiu care se strică după poftele înșelătoare și să vă înnoiți cu duhul minții noastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel zidit după Dumnezeu într'u dreptate și într'u sfințenia adevărului“ (Efes. 4, 22—24).

I. P. S. Sa a îndemnat pe ascultători să se lase umpluți de duhul lui Hristos, care este o forță în stare de-a prefăce și a primeni viața noastră. Să ne deșertăm ființa noastră de tot ce-i rău, de toată necurătenia și să râvnim la lucrurile înalte, la virtuți, la duhul curățeniei pe care ni-l împărtășește Hristos Domnul. El care s'a înfrățit cu cei săraci, cu cei fără apărare, care a ridicat asupra Sa păcatele întregii omeniri, ne învață pe noi prin duhul Său, să trăim o viață îmbunătățită așa cum a trăit El, cel blând, bun și smerit cu inima.

I. P. S. Sa a dat îndemnul cald către toți de-a fi cu supunere și ascultare față de autoritățile Republicii Populare Române. A îndemnat pe țăranii să fie harnici și stăruitori în munca lor

50 de ani

[Urmare din pag. 1]

strânse — pecetluite prin vizite reciproce — se stabilesc cu Biserica Ortodoxă Rusă și celelalte Biserici ortodoxe. Ortodoxia apare ca un front unitar, activ și pe plan internațional, nu numai în domeniul bisericesc, ci și în domeniul luptei pentru pace.

Iată numai câteva din marile realizări ale I. P. S. Patriarh Justinian. Toate acestea poartă pecetea unui temperament dinamic, înzestrat cu o minte ageră, care pătrunde problemele vieții cu claritate și profunzime și găsește mijloacele necesare pentru rezolvarea lor, și cu o voință perseverentă, prin care fiecare soluție devine realitate. Viața Bisericii noastre întregi a primit astfel un ritm nou, un aspect nou și o forță mereu înnoită. Duhul Ortodoxiei pulsează viu, ca un duh dătător de viață, în toate membrele Bisericii.

Cincizeci de ani e vârsta maturității în deplina desfășurare a forțelor ei creatoare. La împlinirea ei, I. P. S. nostru Patriarh Justinian vine cu roadele bogate a 27 ani de activitate în ogorul Bisericii, de muncă și energie dăruită lui Hristos și poporului dreptcredincios. Roadă aceasta prevestește holdele bogate ale viitorului. Căci un astfel de spirit în neogoită activitate, cu bogata experiență a anilor de apostolat rodnic, este un izvor permanent de viață nouă în Biserica noastră.

Cu aceste gânduri — care îmbrățișează trecutul, prezentul și viitorul — aducem omagiile Ardealului ortodox I. P. S. nostru Patriarh Justinian, făgăduind că vom merge ca și până acum pe linia marilor imperative ale Bisericii noastre în slujba lui Hristos și a poporului și dorindu-i din toată inima:

Întru mulți ani Stăpâne!

TELEGRAFUL ROMÂN

„Fiți împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători“

de pe ogoare, ajutând astfel la propășirea Patriei, De încheiere a împărțit binecuvântarea arhierescă tuturor celor de față.

Părintele Prot. A. Brumboiu dela Făgăraș, a arătat că cel mai mare bun al omenirii este pacea, această solie cu care Hristos, după înviere și-a salutată ucenicii. A îndemnat pe ascultători să sprijinească lupta pentru pace care se duce cu mari foloase în țara noastră.

Preotul V. Glodeanu din Chichiș a luat îndemn din cele vestite de I. P. S. Sa și a stăruit mai departe vorbind despre trebuința nașterii din nou, despre necesitatea primenirii vieții noastre.

Părintele Cornel Dascăl dela Arpaș a făcut o chemare stăruitoare la Hristos, izvorul vieții și fântâna de înnoire a vieții omenești.

Părintele Gh. Secaș din Sibiu, a arătat că lumina strălucită peste pământeni în Dumineca Paștilor, rămâne nestinsă până la sfârșitul veacurilor. Această lumină stă în aceea că prin înviere Iisus a făcut dovada că este Fiul lui Dumnezeu. Prin înviere a pecetluit și verificat ca drepte și veșnice toate învățăturile Sale și misiunea Sa de mântuire a lumii.

Șirul cuvântărilor l-a încheiat P. C. Protosinghel *Serafim Popescu*, starețul mănăstirii, care a mulțumit tuturor pentru dragostea și alipirea arătată sfântului locaș.

G. B.

„Cine nu muncește, nici să nu mănânce“

Din învățătura sfinților Părinți despre învierea Domnului

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos este cea mai mare minune din tot trecutul omenirii. Sf. Ambrozie zice:

„S'au mai văzut oameni înviați și înaintea de Iisus Hristos, dar aceia au fost aduși la viață nouă prin alții. Astfel Eliseu a înviat pe fiul femeii sunamite cu suflarea gurii sale și Ilie încă a sculat din morți pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului. Dar aceștia și-au dobândit din nou viața prin puterea altora și acei făcători de minuni încă și-au săvârșit minunile tot asupra altora. Dar cea mai mare și ne mai auzită minune este aceea prin care unul și același îns a înviat și s'a înviat; aceasta, însă, numai odată s'a văzut pe pământ. Ea este minunea pe care Dumnezeu a păstrat-o numai pentru Fiul Său, ca să dovedească lumii că El este și Dumnezeu și om adevărat; om, fiindcă a înviat și Dumnezeu, fiindcă S'a înviat“.

Învierea Domnului *chezășuiește și învierea noastră.* Sf. Ioan Gură de Aur mărturisește:

„După ce Cuvântul trup S'a făcut și S'a sălăsluit între noi; de când Noul Adam a ridicat osânda pusă asupra întâului Adam, omorând moartea noastră cu moartea Sa și înviind a treia zi din morți — de-atunci credincioșilor nu le mai e grozavă moartea și nu se mai tem de apusul vieții lor, căci iată, le strălucește în zare răsăritul. Insuși Domnul Cel nemincinos zice: „Eu sunt învierea“.

În învierea Domnului *nimenia să nu se îndoiască.* Sf. Eirem Sirul învață:

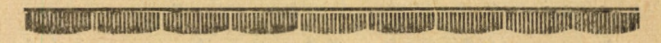
„De aceea s'a pecetluit mormântul Tău, ea nimenia să nu se îndoiască în învierea Ta; pusu-s'a pecete pe piatră și așezatu-s'au străjori în jurul mormântului. O, fiu al Dumnezeului Celui viu, pentru Tine s'a rânduit pecetluirea mormântului și străjuirea lui cu ostași, căci altcum, o nădejde a vieții noastre, niște flecari puteau scormi c'ar fost furat de-acolo; prin aceea, însă, că Ți-au pecetluit mormântul în văzul lumii, Ți-au adaus nouă și sporită slavă“.

Învierea Domnului *trebuie crezută și mărturisită* cu hotărîre, ca Apostolii nu ca ostașii, care au străjuit mormântul sfânt. Fericitul Augustin spune:

„Înșiși ostași trebuiau să mărturisească, dacă ar fi grăit adevărul. Dar lăcomia care pusesese stăpânire și pe ucenicul și apropiatul lui Hristos, zăpăcit-a și mîntea ostașilor care străjuiseră mormântul. Noi vă dăm bani — le grăiră cei vicleni, numai să spuneti că noaptea pe când dormeam noi, au venit ucenicii Lui și L-au furat. Aici au smintit-o rău înțelepții. O, nenorocită de viclenie! Cât ești tu de orbită! Cum te-ai putut înstrăina așa de mult de judecata minții sănătoase? Aduci mărturii care dorm? De bună seamă că și tu dormeai când ai iscodit isprava asta“.

Învățătura Sfinților Părinți s'o așezăm eu grijă la inimă și s'o urmăm cu stăruință, ea lumina învierii să lumineze și calea vieții noastre.

Prot. A. Nanu

Episcopia Râmnicului și Argeșului străduiește pe preoții parohi să se străduiască a câștiga larga colaborare a cântăreților, a membrilor Consiliului parohial și Comitetului parohial Provisoriu (cf. art. 134 și 68 lit. f. din Statutul B.O.R.) și a celor mai aleși fii ai parohiei, pentru acțiunea religioasă-morală între credincioși. Pe aceștia li va forma preotul în mod special, spre a avea astfel din rândul laicilor, credincioși luminați și plini de râvnă, care să constituie nucleul activ și permanent al lucrării religioase-morale în parohie. Dintre ei se vor recruta lectorii psalmilor, vieților Sfinților, cazaniilor, etc. Apoi un grup de credincioși mai talentați, copii, tineri și bătrâni, vor constitui corul stranei, cu tendința ca acesta să-și lărgiască cercul, până va cuprinde pe toți credincioșii prezenți în biserică.

P A C E

Când s'a arătat Mântuitorul după înviere ucenicilor Săi, le-a zis: „Pace vouă! Precum m'a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și eu pe voi“ (Ioan 20, 19—21). Care a fost misiunea pentru care Iisus a fost trimis de Tatăl în lume? Pacea. Ca să restabilească pacea dintre om și Dumnezeu, pacea dintre popoare, pacea dintre om și om, pacea înlăuntrul fiecărui om. Ca să aducă împărăția păcii pe pământ. De aceea El este numit de proroci „Împărat al păcii“. Care e deci misiunea pentru care Iisus și-a ales ucenici și și-a ales slujitorii și i-a trimis și i trimite în lume? Este de a face „lucrul Domnului“, de-a fi slujitorii păcii, apostoli ai împărăției păcii pe pământ. Iisus Hristos însuși — Cel ce viază întru preamărire — lucrează prin ei, sălășluind pacea în suflet, pacea între oameni, pacea între popoare. Duhul Sfânt, revărsat peste sfinții Apostoli și peste slujitorii Bisericii este Duhul înțelegerii și al păcii.

Pacea este un dar al Învierii. Apostolii erau tulburați și spălmâțați. Iisus apare în mijlocul lor și le zice: „Pace vouă!“ și pacea s'a revărsat în inimile lor sbuciumate. La rândul lor ei au devenit propoveditorii și propagatorii păcii în sufletele înviforate ale acelor vremi de grele încercări. Prin ei, Hristos revărsa pretutindeni pacea Sa. Și așa o revărsa mereu prin preoții Săi. Prezența lui Hristos cel înviat este pace. Ea este pace pentru că este iubire. Iubire de Dumnezeu și de aproapele. În Iisus Hristos ni s'a descoperit necuprinsa iubire a lui Dumnezeu față de noi oamenii. Și în brațele iubirii părintești găsim pacea sufletului, tulburat de reușcările păcatului. În Iisus Hristos am dobândit tertiara și deci pacea cu Dumnezeu. Această pace se sălășluiește în suflet oricând ne mărturisim păcatele înaintea Domnului și primim harul tertiarei.

Dar cel ce iubeste pe Dumnezeu și a dobândit astfel pacea, iubeste și pe aproapele său și e în pace cu el. Dacă stăpânește iubirea între oameni și între popoare, atunci și pacea va fi stăpână în viața lor. Dacă popoarele vor strânge legătura iubirii între ele și se vor uni spre a înlătura războiul și a menține pacea, ele vor birui. Căci nimic nu e mai tare decât iubirea, al cărei rod este pacea. Dar o iubire luptătoare, care nu așteaptă pacea, ci o cucerește. O cucerește prin solidaritatea milioane de oameni luptători pentru pace; o cucerește prin munca mereu vie pe șantierele de construcție ale păcii; o cucerește prin izolarea și demascarea ațățătorilor la războiu. Insulele vulcanice ale ațățătorilor la războiu vor fi astfel înghițite în oceanul cel mare al iubirii și păcii, ce se întinde în inima omenirii întregi. Iubire de viață — iubire de adevăr — iubire de dreptate — iubire de muncă — iubire de libertate — iubire de construcție — iubire de om — pace. Nimeni și nimic nu va putea stăvilii valul uriaș al păcii. El este vrerea lui Dumnezeu; el este vrerea popoarelor. În fața lui toate uneltirile războinice se prăbușesc.

De aceea, pășind pe urmele lui Hristos și a Apostolilor Lui, preoții sunt propoveditorii păcii și luptători în frontul păcii. Ei iscălesc Apelul pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri; ei lămuresc pe credincioși asupra misiunii lor ca fiecare credincios să devină un luptător activ pentru pace. Astfel ei contribuie la întărirea valului păcii, care a cuprins milioane de oameni din toată lumea. Pe listele Apelului întâlnești iscălitura tuturor preoților și credincioșilor tuturor cultelor religioase. Amvoanele tuturor bisericilor au devenit catedre ale păcii. În convorbiri restrânse cu credincioșii, pacea este subiectul favorit. Pacea cucerește toate sufletele și le însufleștește la muncă și luptă.

Și astăzi ca odinioară în mijlocul Apostolilor, Hristos cel înviat este în mijlocul nostru și ne zice: „Pace vouă!“ El sălășluiește pacea în sufletele credincioase. El transformă pe credincioși în misionari ai păcii.

Și pacea va birui, statornicind pe pământ

În slujba păcii

Duminecă, 15 Aprilie a. c., a început strângerea de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii în cartierele orașelor și în satele țării noastre. Echipele sunt întâmpinate peste tot cu entuziasm. Zi de zi crește numărul semnăturilor pe Apel. În ele poporul muncitor își manifestă hotărârea dărză de-a apăra pacea și a nimici planurile ațățătorilor la războiu. De aceea pe listele Apelului citim nume din toate păturile sociale: mame, care apără viitorul copiilor lor, tineri, care apără visurile și năzuințele de viitor, muncitori, care prin munca lor făuresc o viață nouă, țărani muncitori, care seamănă ogoarele rodurilor de mâine, preoți, care se roagă Domnului pentru pacea a toată lumea, intelectuali, care prin truda minții lor construiesc alături de muncitori sau reflectă în operele lor viața cea nouă, toți cei ce au îndrăgit viața și munca și privesc cu mândrie la marile șantiere, pe care iau viață mărețele construcții ale Planului Cincinal. Un popor întreg de muncitori, care are alături toate popoarele lumii, însetate de pace, de o viață mai bună și constructivă, care nu mai vor să vadă ruine, ci zidesc case pentru omenii muncii și uzine și instituții de cultură, care nu vor să vadă milioane de cadavre, de schilozi, de mame înlăcimate și copii orfani, ci vor să pulseze viața biruitoare peste tot, să cânte imnul viguros al muncii eliberatoare, să inflorescă zâmbetul în ochii mamelor și bucuria în fețele îmbujorate ale copiilor — un astfel de popor își pune cu entuziasm semnătura pe Apelul pentru un Pact al Păcii și o întărește prin elanul muncii lui, punându-și forțele creatoare în slujba păcii.

Popoarele lumii iau în mâinile lor cauza păcii. Semnătura pe Apel este plebiscitul păcii. Ea va da lovitură decisivă pregătirilor războinice și va duce la biruința păcii în lume. Căci vrerea popoarelor e mai tare decât vrerea unui mănunchiu de ațățători la războiu. Și vrerea popoarelor va birui!

Împăcare

Sub bolta de lumină a gândului cucernic
Strâng lacrimi curate cu mâini de vistiernic,
Mireasma rugii sfinte o gust cu bucurie
Când în genunchi pe lespezi privesc spre veșnicie.

Un dor ca funigelul se'naltă sus spre ceruri,
O singură nădejde spre-a vieții 'nalte țeluri
Cutremură făptura-mi de lut ce amorțise
Învăluită'n focul de patimi grele-aprinse.

M'au deșteptat fiorii cînței ce mijise
Să-mi scuture povara ispitei ce mă'nvinse
Sub crucea mântuirii mi-am regăsit azi tihnă
Și vâlul desnădejdiei l-am aruncat în tină.

Mai sus mă poartă dorul spre lumea veșniciei
S'aduc prinos în suflet rodul cucerniciei,
Primește-l Doamne Sfinte și dă-mi Tu ușurare
Căci pururi eu în Tine îmi aflu împăcare.

Preot ȘTEFAN IASCIANU

„Fericiți sunt făcătorii de pace,
că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema“

pentru totdeauna marea și neînvinga împărăție a păcii, după care însetează veacurile și popoarele de atâta vreme! Pacea înaltă cât cerul și vastă cât pământul — va stăpâni în toate conștiințele și va zidi o viață mai bună și mai fericită pe pământ. Războiul va fi înghițit de pace, moartea de viață. Căci acesta este adevărul Învierii: mai tare decât moartea e viața și decât războiul pacea!

Împlinirea Planului cincinal stalinist

Planul cincinal stalinist a fost împlinit în 4 ani și 3 luni, depășindu-se prevederile lui cu 25%. În anul 1950, în ultimul an al Planului Cincinal, producția industrială a Uniunii Sovietice a fost cu 73 la sută mai mare decât în 1940, nu cu 48%, cât se prevăzuse. A fost depășită cu mult producția de oțel, de cărbune, petrol, etc.

În ceea ce privește folosirea energiei electrice, Uniunea Sovietică a făcut deasemenea noi și mari pași înainte. Față de 1940, puterea electrică a crescut în U.R.S.S. cu 87 la sută și s'au început lucrările pentru construirea mărețelor uzine hidroelectrice și canalele de pe Volga, Nipru și Don, din pustiuul Kara-Kum, din Ucraina de Sud și Crimeea.

O mare dezvoltare s'a dat deasemenea construcției de mașini pentru industrie și agricultură, menite a ușura munca omului și a o face cât mai spornică.

De pildă, în 1950 producția de tractoare a crescut de aproape patru ori față de cea din 1940; cea de combine de 3,6 ori, cea de pluguri pentru tractoare de 3,1 ori etc.

Aceasta înseamnă că țărani sovietici au dobândit și mai multe mijloace mecanizate cu care să-și lucreze cât mai bine ogoarele, scoțând roade cât mai bogate pentru a-și făuri o viață tot mai fericită.

Succese uriașe a dobândit Uniunea Sovietică și în agricultură. Stăpâni pe soarta și munca lor, țărani colhoznici au lucrat cu un neasemuit avânt, ridicând agricultura sovietică la o dezvoltare ne mai întâlnită în lume.

Agricultura sovietică are la îndemână cele mai perfecționate mijloace tehnice. De pildă, în 1950, peste 90 la sută din lucrările pentru aratul ogoarelor au fost făcute cu tractoarele. Deasemenea și alte numeroase munci care înainte erau făcute cu mâna omului, sunt făcute acum prin mijloace mecanizate.

Toate succesele dobândite de Uniunea Sovietică, duc la întărirea păcii în lume, la o necontentită ridicare a nivelului de trai al oamenilor sovietici. Veniturile muncitorilor, funcționarilor și țărănilor sovietici au crescut cu 62 la sută față de 1940.

În afară de aceasta din venitul național, Statul Sovietic a ridicat noi dispensare, spitale, case de odihnă, cămine de copii, școli etc. S'au dat ajutoare mamelor cu copii mulți și mamelor fără sprijin. S'au dat burse pentru învățatură. În anul 1950, populația Uniunii Sovietice a primit din partea Statului înlesniri în valoare de peste 120 miliarde ruble, adică de 3 ori mai mult decât în 1940.

Astfel că în 1950, U.R.S.S. este aproape de două ori mai tare ca în 1940. Aceasta este o forță uriașă pusă în slujba păcii. Aceasta dă avânt luptei pentru pace din întreaga lume!

Pe Apelul pentru un Pact al Păcii și-au pus semnătura preoții tuturor cultelor din R. P. Română, dând expresie volinței pentru pace ce le însufleștește acțiunile. Astfel alături de numele clericilor ortodocși, întâlnim numele preoților romano-catolici, pastorilor luterani, unitarieni etc. Așa: Kiss Alexe, episcop unitarian Cluj; Nagy Iuliu, protopop reformat Sibiu; Zsigmond Iosif, protopop unitarian Odorhei; Iakab Anton, profesor la Institutul de Teologie romano-catolic din Alba-Iulia; Ioan Solan, paroh romano-catolic Sibiu; Frederick Stamp, preot al bisericii evanghelice din Făgăraș; Grigore Fodor, protopop, referent al Statusului romano-catolic din R. P. Română ș. a. Lupta pentru pace unește pe reprezentanții tuturor cultelor, cari alături de poporul muncitor, s'au pus în slujba păcii pentru o viață mai bună și mai fericită.

INFORMAȚII

Mulțumire. Înalt Prea Sfințitul Mitropolit **NICOLAE** mulțumește pe această cale tuturor celor ce i-au făcut urări cu ocazia sfințelor sărbători ale Învierii Domnului, împărțându-le arhieresti binecuvântări.

Ziua I-a de Paști la Sibiu a slujit I. P. S. Mitropolit **Nicolae**, înconjurat de un mare sobor de preoți. La Liturghie s'a citit Pastorală. La Vecernie Evanghelia a fost citită în 12 limbi. Ziua II-a a slujit și predicat P. S. arhieru **Teodor**. În amândouă zilele Catedrala a fost neîncăpătoare pentru mulțimea credincioșilor.

Oameni ai Bisericii luptători pentru pace

Intre laureații premiului internațional Stalin pentru întărirea păcii în lume sunt și doi oameni ai Bisericii. Unul este **Hewlett Johnson**, decanul catedralei de **Canterbury** și altul **Arthur Moulton**, fost episcop protestant în Statele Unite.

Despre întâiul scrie **M. Sadoveanu**:

„Dekanul de **Canterbury**, **Hewlett Johnson** e o figură foarte cunoscută la întrunirile internaționale ale partizanilor păcii. Campion al slujitorilor altarului care se împotrivesc ca biserica să devie slugă a capitalismului, luptător pentru îmbunătățirea vieții muncitorimii engleze, democrat adevărat, slujitor al adevărului, atacat cu mânie de reacționari, decanul **Johnson** a devenit unul dintre militanții cei mai harnici în mișcarea partizanilor păcii. A fost prezent aproape la toate reuniunile internaționale pentru pace. a cercetat Uniunea Sovietică, Statele Unite, Canada, zona engleză de ocupație din Germania, a trecut în Australia, și-a spus cuvântul în nenumărate meetinguri ale păcii. E lucrător neobosit pentru consolidarea raporturilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Anglia. Acest bătrân cleric englez, disprețuind persecuțiile oamenilor mici, își înalță sufletul său către idealul bunei-învoiri între popoare“.

Nr. 2446/1951.

COMUNICAT

Onor. Minister al Cultelor cu Nr. 8735/1951 ne comunică următoarele:

„În conformitate cu art. 34 din Decretul Nr. 272, publicat în Buletinul Oficial Nr. 124 din 30 Dec. 1950, referitor la actele de stare civilă în vigoare dela 1 Ian. 1951, înhumarea celor decedați se face numai în baza adevărinței constatate a înregistrării morții, eliberată de Sfatul Popular pe baza înregistrării morții.

Ni se semnalează că în unele localități din țară, preoții și personalul cultic aparținând diferitelor culte religioase, nu ar respecta aceste dispoziții legale, procedând la înhumări pe baza certificatului medicului sau agentului sanitar de constatare a morții. Din această cauză se întâmplă ca unele decese să fie înregistrate cu întârziere sau chiar deloc, în registrele respective ale Sfaturilor Populare.

Aceste situații fiind contrarii legii și expunând pe preoți și personalul bisericesc la sancțiuni legale, prevăzute de art. 38 din susmenționatul Decret, Vă rugăm să puneți în vedere organelor în subordine de a se conforma cu strictete pe prevederilor legale și a nu face înhumări decât numai în baza adevărinței de înregistrare a morții eliberată de Sfaturile Populare.

p. Ministru: I. Nistor.

L. S. p. Director: Indescifrabil

Toate oficiile noastre protopopești și parohiale vor observa cu strictete respectarea dispozițiilor cuprinse în adresa de mai sus.

Consiliul arhiepiscopesc

† Protopopul VICTOR MUREȘAN DIN BISTRIȚA

A murit în vârstă de 70 de ani. Vestea morții lui a impresionat adânc preoțimea întregului protopopiat al Bistriței, pe care l-a păstorit timp de 16 ani.

Hirotonit acum 49 de ani pentru parohia Iad (8 km. de Bistrița), pe care a păstorit-o cu toate împrejurările vitrege până în 1923, când face parte din pleiada celor 11 misionari alături de preotul Andrei Moldovan (recent hirotonit episcop) delegați de sf. Mitropolie din Sibiu, sortit a duce făclia ortodoxiei pe meleagurile cele îndepărtate ale Americii.

În această calitate timp de 4 ani depune o muncă plină de abnegație în organizarea unor parohii foarte greu de organizat și greu de unificat. În dările de seamă pe care le-a primit sf. Mitropolie, numele lui strălucește ca o piatră scumpă.

În 1927 revine îndărăt și devine secretarul protopopesic iar mai apoi protopopul Bistriței, titlu pe care-l deține cu toată demnitatea până în 1948 când se îmbolnăvește.

În acest timp între altele continuă opera începută de înaltașul său, terminarea monumentalei catedrale „Sfinții Trei Ierarhi“, pe care a avut fericirea și mulțumirea s'o vadă sfințită.

Ca familist și tată a celor cinci scumpe vlăstare a avut și bucurii dar și greutăți, care — deși l-au încercat mult — nu s'a lăsat copleșit și înfrânt ci ca dreptul Iov a știut că toate contribuie la asprul examen făcut pentru cer.

Înmormântarea rămășițelor sale pământești s'a făcut în ziua de 10 Martie a. c., ora 14, într'un cadru deosebit de solemn, fiind prohodit după toată rânduiala de un sobor de 12 preoți în frunte cu P. C. Sa Prot.-stavrofor și consilier eparhial **I. Rujdea** ca delegat al P. S. Episcop **Nicolae** al Clujului.

P. C. Sa, adresându-se celor 2000 de asistenți veniți din toate parohiile la această îndurerată ceremonie, în cuvinte pline de blândețe și duioșie a evocat în culori vii icoana vieții și faptelor regretatului defunct, cuprinzând într'un mănunchi frumoasele virtuți, nobilele însușiri și alesele vrednicii, cu care i-a fost împodobită patriarhala-i figură.

Preoțimea pe care a condus-o cu blândețe și multă prudență și căreia a știut să-i imprime vastele sale experiențe prin tact și înțelepciune, a avut față de el o admirație de care puținii alții s'au învrednicit.

În numele tractului Bistrița a vorbit P. C. Sa Prot. Zagrai, care în scurte dar simțite cuvinte a evidențiat personalitatea de apostol în slujba preoțimii pe care a condus-o 15 ani.

În numele parohiei Bistrița a vorbit P. C. Sa Prot. Guțu Virgil care într'un desvoltat panegiric în cuvinte deosebit de alese a arătat cât de mare este pierderea pe care o suferă preoțimea acestui protopopiat.

N'a fost „primus inter pares“ ci „primus inter fratres“, a fost tatăl în familia mare. Împărțea cu adânc simțământ atât bucuriile cât și amărăciunile preoților săi.

În numele mirenilor a vorbit dl **Alexandru Maglaru**, membru în Consiliul bisericesc, care în cuvinte deosebit de pătrunse a arătat greutățile pe care Consiliul le-a înfruntat în edificarea catedralei dar care datorită curajului și bărbăției defunctului au fost trecute cu ușurință.

După ce distinși vorbitori au zugrăvit astfel omul și faptele, preoții în glasul clopotelor care i-au adus ultimul omagiu, au ridicat din catedrală sicriul, ducându-l spre locul de vecnică odihnă săpat în preajma naiei la care atât de mult a contribuit.

Dumnezeu să așeze nobilul și neuitatul său suflet în locașurile măririi Sale!

Pr. I. Donișă Bruju
Târbu—Bistrița

† Preotul ROMUL DOCTOR

din comuna Vânători, Raionul Sighișoara, a aderat în Domnul în ziua Praznicului Bunevestiri din anul acesta. Moartea i-a fost ca de fulger, deși știam că suferința îi este mai veche și cu aspecte variate. La orele 16 din ziua amintită, pe când se'ntorcea dela biserică unde slujise Vecernia și ținușe adunare cu Consiliul parohial, în fața casei parohiale tocmai la intrare, preotul **Romul Doctor** cade atins de aripa neagră a morții.

Cu câteva ore mai înainte însă, slujise pentru ultima dată sf. Liturghie, împărțându-se și mulțumind Domnului pentru că și în ziua aceea l-a învrednicit cereștilor și nemuritoarelor Sale Taîne.

Sufletul său era totdeauna bun, maleabil și gata în orice moment să-l împartă tuturor fraților săi și cu deosebire desmoștenitorilor sorții, căci din casa lui cel lipsit a primit o bucată de pâine, iar cel desnădăduit a primit întărire și un sfat cu adevărat părintesc.

Coboritor dintr'o străveche familie preotească, sincer, deschis la fire, vesel și chiar exuberant, fără însă a jigni pe cei din jur, conștiincios cu sine însuși și conștient de înalta sa misiune în lume, aceea de-a cobori cerul pe pământ și a zidi împărăția lui Dumnezeu între oameni, în felul acesta a înțeles să-și trăiască părintele **Doctor** cei 68 de ani ai vieții, dintre care 40 închinați exclusiv slujirii altarului și poporului dreptcredincios din Vânători. Într'un timp a fost și administrator al scaunului protopopesic din Sighișoara când acesta a fost vacant. Pentru osteneala sa în ogorul Domnului, Înaltul nostru Părinte l-a distins cu brăul roșu.

În ziua de 27 Martie un impresionant sobor de 16 preoți în frunte cu Prot. Stoica **Emilian** a plinit slujba înmormântării. La sfârșit părintele **Protopop** în cuvinte cu adevărat simțite a vorbit despre sudura spirituală dintre preot și credincioșii săi, iar din prilejul dat a făcut parohlenilor văduviți o lecție catehetică cu tema: „Privegheați și vă rugați, că nu știți nici ziua nici ceasul“. Familiei răposatului, îndureratei preotese **Livia**, fică a Țării Oltului, din Becelean, precum și celor șapte copii ai săi, dintre care unul preot, **Doctor Teofil**, le-a adus cuvânt de mângâiere și întărire vorbitoare.

Deasemenea un membru din Consiliul parohial în câteva cuvinte care au înduioșat până la lacrimi întreaga asistență, a tâlmăcit durerea credincioșilor parohiei Vânători ce o simt prin pierderea păstorului lor sufletesc.

Din biserică, în dangătul de jale al clopotelor, sicriul cu trupul neînsuflețit al preotului **R. Doctor**, purtat pe umeri de 8 preoți tineri, a fost dus la locul de veșnică odihnă și așezat lângă cel al tatălui său preotul **N. Doctor**.

Dumnezeu străbunilor noștri să te așeze în ceata aleșilor Săi!

D. I.

Anunț

Băile Bazna se deschid în 6 Mai a. c. Preoții și familiile lor din cuprinsul Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu beneficiază de 50% reducere în Căminul preoțesc față de prețurile stabilite de autorități.

Amatorii sunt obligați a trimite acout pe 5 zile înainte de data intrării în cămin. Camera va fi rezervată numai cinci zile cât ține acoutul. Acoutul nu se mai restituie.

Masă în Cămin nu se servește. Cei care doresc să gătească la bucătărie să-și aducă veselele necesare.

Consiliul Arhiepiscopesc